

vil' ho indenfor det i Paragrafen nævnte Omraade og saaledes indbefattes under dennes Ord. Da det lettelig vilde medføre en uheldig Usikkerhed i disse Forhold, saafremt Retten, umiddelbart efter at have foretaget Fredlysning af et Sted, maatte tilhagefalde samme, fordi et senere afholdt Overfløn maatte komme til et andet Resultat end det Skøn, hvorpaa Fredlysningen er støttet, har man anset det for rettest at foreskrive, at Begjæringen om Udmeldelse af Overflønsmand skal fremsættes, forinden Retten har aflyst Fred over det paagjældende Sted. Det kan ikke antages, at denne Frist vil hindre Noget, der onsker det, i at begjære et Overfløn afholdt, eftersom Fredlysningen, om hvis eventuelle Foretagelse der er givet Varsel, i Henhold til den ovennævnte Lovs § 10 kun kan finde Sted paa Baarthingene, hvor altsaa Bedkommende veed, at han maa indfinde sig for at varetage sit Liv, saafremt han ikke forinden har kunnet foretage det i saa Henseende Fornødne.

ad § 3.

Som oplyst i Motiverne til Loven af 9de Februar 1854 (Dept. Tid. for 1853 S. 69) var det af den daværende Amtmand blevet bragt paa Bane, at Loven burde indeholde en Bestemmelse om, naar et Fuglebjerger, Nr. osv. maatte kunne betragtes som opgivet af Gieren, i hvilken Henseende han havde foreslaaet den Bestemmelse, at naar et fredlyst Sted i 3 Aar efter hinanden ikke benyttedes i det Diemed, hvorfor det var fredlyst, skulde Fredlysningen have tabt sin Betydning. Da der imidlertid ikke var fremkommet Noget i Sagthinget om en praktisk Trang til en saadan Bestemmelse, og man navnlig savnede dets Udtalelse om, hvorvidt den foreslaaede Frist var passende, fandtes der ikke tilstrækkelig Anledning til at optage Bestemmelsen i Loven.

Den i nærværende Lovforslag ommeldte Ophævelsesmaade af Fredlysningen turde imidlertid være at foretrække for hint Forslag, idet den paa Grund af de foreslaaede Bestemmelser dels om Afholdelsen af Skøn over, hvorvidt et Sted længer skal holdes fredet, dels om den af Retten bekjendtgjorte Tilbagekaldelse af Fredlys-

ningen yder en større Sikkerhed i de paagjældende Forhold. Medens man efter Amtmandens Forslag har fastsat den Tid, efter hvis Forløb der skal kunne begjæres Skøn, til 3 Aar, har man derimod, netop fordi denne Tid er saa kort, ikke fundet tilstrækkelig Grund til med bemeldte Embedsmand at aabne Udgang til for det Tilfælde, at Nedstyrning er sket, at saa Skøn foretaget tidligere. Søvrigt tilføies, at ligesom det er fundet nødvendigt at værne om den frie Sagret ligeoverfor Begjæringen om Fredlysning, saaledes maa det ogsaa anses for rettest, at den, der har faaet et Sted fredlyst, erholder en lignende Leilighed til at varetage sit Liv, naar der fremkommer Begjæring om, at Fredlysningen af det omhandlede Sted maa blive ophævet. Der er derfor her foreslaaet lignende Regler anvendte som de, i § 2, foreskrevne. Forsaavidt der er foreskrevet forskjellige Bekjendtgjørelsesmaader, eftersom det paagjældende Sted bruges af en Bygds Beboere eller af Enkeltsmand, skal det blot beværes, at medens Bekjendtgjørelse ved Kirkestævne kan være hensigtsmæssig, naar Noget skal bringes til mere almindelig Efterretning, anses denne Bekjendtgjørelsesmaade ikke for et paalideligt Midde til at bringe en Sag til Enkeltsmands Kundskab.

Efter Sagthingets Forslag er det udtrykkelig udtalt, at Fredlysningen af et Sted kan ophæves for en Del af samme, idet Thinget har anført, at det vistnok hyppigst vil være Tilfældet, at ifkun Dele af tidligere fredede Strækninger, men ikke disse i deres Helhed, ville ophøre at egue sig til vedblivende at holdes fredede.

Da Fredlysningen foregaar aarlig paa Baarthingene, har man anset det for rettest, at Bekjendtgjørelsen om Fredlysningens Ophævelse finder Sted paa de samme Thing.

ad § 4.

Da Loven ikke vilde kunne komme saa tidlig til Færd i 1872, at de fornødne Skridt i Overensstemmelse med Lovens § 2 vilde kunne blive foretagne inden Baarthingenes Afholdelse samme Aar, er det i Henhold til Sagthingets Indstilling foreslaaet, at Loven først skal træde i Kraft den 1ste Januar 1873.